

[Fjerde næstformand]

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Anden behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om saltvandsfiskeri.

(Fremsat 6/11 85. Første behandling 15/11 85. Betænkning 16/5 86).

Der var stillet 15 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

(Kort bemærkning).

Larsen-Ledet (RV):

Jeg vil gerne anmode om, at lovforslag nr. L 59 kommer til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. Baggrunden er, at der er opstået nye og brede forhandlingsmuligheder vedrørende ændringsforslagene nr. 1 og 2.

Arne Jensen (S):

I socialdemokratiet kan vi tilslutte os hr. Larsen-Ledets ønske om fornyet udvalgsbehandling vedrørende ændringsforslag nr. 1 og 2. Vi tilkendegav allerede ved førstebehandling, at vi lægger stor vægt på, at dansk fiskeri primært forbeholdes den aktive erhvervsfisker. Det synspunkt har vi stadig, og vi er naturligvis parate til at finde en rimelig balance mellem egen- og fremmedkapitalen i dansk fiskeri.

Ud over at henvise til det fælles betænkningssbidrag, som socialdemokratiet, SF og de radikale har udarbejdet, vil jeg gerne knytte et par bemærkninger til den af regeringen foreslåede licensordning og det omsætningsforbud mod lystfiskernes fangster, som regeringen har foreslået.

Vi havde fra socialdemokratiet gerne set en samlet løsning for at skaffe midler til udsætning og ophjælpning af fiskebestande. Denne opgave har til dato stort set været pålagt Dansk Sportfiskerforbund, der ikke alene kan varetage den opgave. Den samlede løsning, som vi havde ønsket os, har vi ikke kunnet opnå, og vi ønsker ikke nu, hvilket er på vej til at ske med den foreslåede licensordning, at lægge denne opgave over på fritidsfiskerne alene. Derfor har vi tre partier aftalt at foreslå afsat 10 mill. kr. på finansloven for 1987 som en overgangsordning, der giver regeringen en chance for, som det er anført i det fælles betænkningssbidrag, at gennemføre en løsning, hvor alle grupper kommer til at bidrage til ophjælpning af fiskebestande og forbedring af miljøet og det rekreative fiskeri.

Kent Kirk (KF):

Vi kan også tilslutte os, at vi får en fornyet udvalgsbehandling, specielt i lyset af de ændringsforslag, der er stillet af de radikale, socialdemokratiet og SF. Vi håber meget, at det kan lykkes for os under den nye udvalgsbehandling at få rettet op på det flertal, der har manifesteret sig, specielt i spørgsmålet om erhvervsejet. Vi finder, at de ændringsforslag, der er stillet, vil skabe en meget vanskelig situation for de nye generationer, der skal ind i fiskerierhvervet. Med de udtalelser, der har været både fra hr. Larsen-Ledet og hr. Arne Jensen, håber vi meget på, at vi kan finde et rimeligt kompromis, som på den ene side sikrer, at erhvervsfiskerne har første ret til at investere i fiskerflåden, men at der på den anden side også er mulighed for at få risikovillig kapital udefra til specielt de unge erhvervsfiskere, der måske ikke selv er i stand til at skaffe tilstrækkelig meget kapital til, at de 100 pct. kan eje fartøjerne selv.

Vedrørende det ændringsforslag, der er stillet til § 31 om fiskepleje, må vi sige, at balancen i saltvandsfiskeriloven nu lige pludselig er fuldstændig ændret. Vi finder det ikke rigtigt, at vi i selve saltvandsfiskeriloven pålægger fiskeriministeren at afsætte et bestemt beløb til fiskepleje, idet man kan komme i den situation, at det vil gå ud over andre aktiviteter, som fiskeriministeren er nødt til at gennemføre specielt i forhold til erhvervsfiskerne.

[Kent Kirk]

Vi finder også, der kan opstå et problem, idet ændringsforslaget jo vil medføre, at det alene er i 1987, der bliver afsat midler til fiskepleje, men da saltvandsfiskeriloven formentlig skal dække mange år frem i tiden, har man dermed fjernet den generelle bemyndigelse, fiskeriministeren har til at få afsat midler på finansloven til fiskepleje. Jeg tror, det er et af de problemer, som det flertal, der står bag dette ændringsforslag, ikke er opmærksom på, og derfor vil vi selvfølgelig også prøve at fremdrage det under den fornyede udvalgsbehandling.

Det ændringsforslag vedrørende akvakultur, som socialistisk folkeparti har fremsat, finder vi er direkte skadeligt, idet man nu her generelt vil forbyde placering af fiskefarme i de danske fjordområder, men vender det den anden vej rundt, således at man giver ministeren en dispensationsmulighed for at tillade det i ganske specielle tilfælde. Det finder vi ikke er i overensstemmelse med den politik, vi gerne vil føre på akvakulturområdet, og vi mener, det meget nemt kan komme til at hæmme den udvikling, der gerne skulle være for den danske akvakultur. Derfor håber vi, at det vil kunne lade sig gøre at sikre, at der i hvert tilfælde ikke vil være et flertal for dette ændringsforslag, når vi kommer til tredjebehandlingen af saltvandsfiskerilovforslaget.

Tørnæs (V):

Saltvandsfiskeriloven er en overordentlig vigtig lov; man kan sige, at den har samme betydning for fiskeriet, som landbrugsloven har for landbruget. Det er derfor meget nødvendigt, at den får en udformning, som sikrer erhvervet rimelige muligheder at udvikle sig under. Der er her et klart behov for en afbalancering, hvor erhvervsfiskerierne tilgodeses, samtidig med at der åbnes mulighed for tilførsel af den nødvendige risikovillige fremmedkapital for at sikre investeringer og for at sikre generationsskiftet.

I den forbindelse er vi tilfredse med, at der kan blive fornyet udvalgsbehandling her mellem anden og tredje behandling for at finde en tilfredsstillende afklaring af det problem.

Vi kan støtte fiskeriministerens ændringsforslag, der bl.a. præciserer lyst- og fritidsfiskeriet som værende netop et lyst- og fritids-

fiskeri, og altså også, at det ikke er muligt for disse kategorier at drive kommercielt fiskeri, ved et omsætningsforbud.

Vi må vende os imod ændringsforslaget fra flertallet bestående af S, SF og RV, der går ud på, at der i finansåret 1987 skal afsættes 10 mill. kr. af fiskeriministeren til fiskepleje. Vi mener i øvrigt, det er en forkert fremgangsmåde, at man her i en lov, der skal være forhåbentlig mange år, et bestemt år vil have afsat 10 mill. kr. til et bestemt formål. Vi finder, at det er så meget mere forkert, når det burde og kunne finansieres på en anden måde, nemlig ved, at det var brugerne, fiskerne, der ved en licensordning betalte til det formål, fremfor som nu, at det enten bliver taget ud af fiskeriministerens budget, således at det altså er erhvervsfiskerne, der kommer til at betale, eller at det ved en forøget budgetramme bliver skatteyderne, der kommer til at betale. Vi vil altså stemme imod dette ændringsforslag.

Inger Harms (SF):

Det fælles betækningsbidrag fra SF, socialdemokratiet og de radikale gør rede for vor stillingtagen til lovforslag nr. L 59. Den 15. november var det til førstebehandling sidste år, men siden da gik behandlingen trægt, da der viste sig et flertal mod ministeren under førstebehandlingen. Så kom der endelig gang i forhandlingerne her for nylig. Det var nok indførelsen af fisketegnet, der var skyld i, at lovforslaget trak så længe ud, til trods for at saltvandsfiskeriloven handler om mange andre ting.

SF havde helst set, at der blev indført fisketegn for såvel fritidsfiskere som sports- og lystfiskere i salte og ferske vande, men det kunne altså ikke blive til noget i denne omgang. Men med flertallets betækningsbidrag er vi sikret det i næste folketingssamling, og indtil da har vi afsat 10 mill. kr. til fiskepleje.

Men som sagt handler saltvandsfiskeriloven om andre ting, og SF har stillet nogle ændringsforslag, som vi er tilfredse med at flertallet har tiltrådt. Jeg skal dermed rette hr. Kent Kirk: forslaget om forbud mod havdambrug i danske fjorde er jo faktisk stillet af både de radikale, socialdemokratiet og SF, altså et flertal.

[Inger Harms]

Forbuddet mod etablering af havdambrug i de danske fjorde er simpelt hen nødvendigt, hvis vi skal undgå at belaste vores i forvejen stærkt forurenede fjorde endnu mere.

I bilag nr. 12 fra fiskeriministeriet har vi fået tilsendt »Udviklingsprogram for dansk akvakultur«, og det kunne hr. Kent Kirk nok trænge til at studere lidt. Deri hedder det på s. 15:

»Ved vurderingen af placeringsmulighederne for havdambrug vil der især blive lagt vægt på belastningen med kvælstof og fosfor. Et produktionsomfang på 10.000 t, som skønnes opnået i år 2000, vil med dagens teknologi og fodertyper betyde en årlig belastning på 1.200 t kvælstof og 200 t fosfor.«

Jeg har set, at et almindeligt havdambrugs forurening svarer til, hvad 2.000 personer urensset udleder i vandet af spildevand m.m. Jeg har bemærket, at styringsgruppen for akvakultur i Danmark ifølge rapporten s. 14 er opmærksom på problemet og selv anfører, at det i tilladelsesproceduren især er de miljø- og fredningsmæssige hensyn, der volder problemer. Dette skyldes, skriver de, at de indre danske fjordvande, især de mere lukkede bugter og fjorde, i forvejen er stærkt belastede med de forurenende stoffer. Derfor vil vi i hvert fald være mest tilfredse med et forbud. Vi ved jo, at mange har store problemer med hensyn til akvakulturen, og at der vil kunne tjenes mange penge her, men det må altså ikke ske på bekostning af miljøet.

Endvidere har SF stillet ændringsforslag om, at man skal være 16 år for at kunne drive fritidsfiskeri. For det første mener vi ikke, at en 12-årig er i stand til at sætte sig ind i lovens mange regler for fritidsfiskeri, men det vigtigste argument er nu sikkerheden. Vi mener ikke, at 12-årige børn bør tage alene på fritidsfiskeri. Vi mener, det er for farligt, og det kan de så smile ad, der kender til børn, der jævnlig tager ud alene i både for at røgte garn, men der er desværre statistikker, der viser, at det ikke er så helt ufarligt endda, som man gerne vil gøre det til. Jeg har spurgt, hvor mange drukneulykker der har været inden for fritidsfiskeriet inden for de sidste ti år. Desværre begyndte Søsportens Sikkerhedsråd først at føre statistikker fra 1981, som specielt omhandler fritidsfiskeri, men af disse tal fremgår det, at 73 personer er omkommet i disse fem år. I aldersgruppen op til 20 år er der druknet 5. Dertil kommer

4 druknede, hvis alder ikke er oplyst. Jeg synes, at bare én om året er for mange.

Jeg er naturligvis enig i ændringsforslaget om en stramning af reglerne for at indskyde fremmed kapital i fiskerierhvervet fra personer uden for kredsen; vi havde gerne set de 100 pct. opretholdt, men det kunne altså ikke lade sig gøre.

Vi er tilfredse med ministerens ændringsforslag om en 100 m gangfri zone hele året rundt, men vi kan ikke støtte omsætningsforbuddet for fritidsfiskere.

Endelig skal jeg gentage, hvad jeg sagde under førstebehandlingen, at jeg finder, der i lovforslaget gives utrolig mange bemyndigelser til ministeren. Vi har set, bl.a. under debatten forleden dag om blåmuslinger, hvor meget fiskeriministerens kan bestemme næsten helt alene, uden at man andre steder, f.eks. her i folketinget, ved, hvad der foregår, før folk går os opmærksomme på det.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at der selvfølgelig må finde en afvejning sted mellem havbrug og de eventuelle miljømæssige konsekvenser, der kan være for de indre farvande og fjordområderne, men denne afvejning foretager vi jo den dag i dag. Det, der er forskellen mellem det, SF gerne vil have gennemført, og det, vi gerne vil have gennemført, og som er udtrykt i fiskeriministerens lovforslag, er, at fiskeriministerens kan meddele tilladelse til havbrug, når man har gennemført denne afvejning af de miljømæssige konsekvenser, mens SF ønsker, at der skal være et generelt forbud mod havbruget. Det viser måske i virkeligheden den forskel, der er på den politiske tænkning med hensyn til det enkelte individ. SF mener, at alt skal forbydes, og så kan man give dispensation til nogle ting, mens vi mener, at der generelt skal være tilladelse til frit at etablere sig inden for det danske erhvervsliv, men så er der selvfølgelig nogle overliggende samfundsmæssige interesser, der skal varetages, og det er op til de centrale myndigheder. Jeg finder, at SFs ændringsforslag er forkert, og at det fjerner balancen i hele saltvandsfiskeriloven.

Må jeg så knytte en kommentar til det, fru Inger Harms var inde på vedrørende aldersgrænsen for fritidsfiskere. Har man aldrig

[Kent Kirk]

tænkt på alle de drenge, som vokser op i de små kystbyer langs den jyske vestkyst og østkyst og på øerne, og som fra barnsben af driver fritidsfiskeri? Det, man gør nu, er i virkeligheden, at man siger: det må I ikke gøre mere; I skal være 16 år, før I kan få lov til at ligge med en jolle nede i fjorden og sætte nogle garn ud. Jeg synes, det er en fantastisk måde at behandle disse unge drenge på, og man er med til at ødelægge noget af det, som burde være bevaringsværdigt i det danske kulturliv.

(Kort bemærkning).

Tørnæs (V):

Jeg forstod på fru Inger Harms' indlæg, at man ikke kan støtte et omsætningsforbud for fritidsfiskere og lystfiskere. Jeg vil gerne spørge fru Inger Harms, om hun mener, at fritidsfiskere og lystfiskere skal have lov til at omsætte fangsten kommercielt?

Larsen-Ledet (RV):

For det radikale venstre har det under forhandlingerne om revision af saltvandsfiskeriloven været afgørende, at de nye bestemmelser kunne medvirke til at sikre, at de selvstændige fiskere kunne få så stærk en placering i erhvervet som muligt. Det er også det synspunkt, der ligger til grund for en del af de ændringsforslag, som vi har medvirket til. Vi finder, det er af betydning, at der gennem lovgivningen sikres de selvstændige fiskere en afgørende indflydelse på forvaltningen af fiskerierhvervet, og at de selvstændige fiskere ikke presses ud til fordel for selskabsjede fartøjer.

Vi finder det også af stor betydning, at en væsentlig lovgivning som saltvandsfiskeriloven ved tredje behandling kan gennemføres af et bredt flertal her i Folketinget, og derfor er vi også prægede til at drøfte selskabsreglerne nærmere i udvalget her mellem anden og tredje behandling med henblik på at nå til enighed om dette punkt.

Man kan jo godt sige, at forslaget her har været ude i en slags stormvejr, og vi er ikke på alle områder nået til enighed. Fra radikal side anbefaler vi lovforslaget med de af S, SF og RV stillede ændringsforslag, og vi går selvfølgelig også ind for de ændringsforslag, som er tiltrådt af udvalget.

Vi har den generelle holdning, at fiskeriet i vore farvande bør forbeholdes danske fiskere, og vi har også den holdning, at der ingen som helst tvivl må være om, at alle kategorier af fiskere skal have et ansvar for, at der kan ske en ophjælpning, vedligeholdelse og forøgelse af fiskebestanden. Vi vil derfor gerne være med til at pålægge regeringen og fiskeriministeren i næste folketingsamling at fremsætte et forslag om gennemførelse af en licens- og fisketegnordning, som bør være i overensstemmelse med det radikale venstres beslutningsforslag nr. B 25.

Vi ønsker, at der til fiskepleje afsættes et beløb på 10 mill. kr., og vi vil selvfølgelig medvirke til, at dette beløb afsættes i den kommende finanslov.

(Kort bemærkning).

Inger Harms (SF):

Til hr. Tørnæs: vi ønsker ikke i SF at støtte et omsætningsforbud vedrørende fritidsfiskeri, for der har altid eksisteret den uskrevne regel inden for fritidsfiskeriet, at man kun fisker til eget behov, og det synes vi er tilstrækkeligt.

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Der er grund til at udtale tilfredshed med, at der nu er udsigt til, at et bredt flertal kan finde en løsning med hensyn til spørgsmålet om den fiskerejede andel af fiskerfartøjer.

Jeg vil gerne vedrørende de øvrige ændringsforslag sige følgende:

Det er beklageligt, at der fremsættes et ændringsforslag, der forkaster den licensordning, der ville have givet mulighed for en varig indtægt til fiskepleje. Licensordningen ville samtidig have sikret rammer for regulering af fritidsfiskeriet. Jeg har bemærket, at forslagsstillerne ønsker nedsat et udvalg bestående af de berørte organisationer, der skal rådgive mig med hensyn til de regler, der skal gælde for arten og antallet af de redskaber, som fritidsfiskere må anvende.

Jeg er sikker på, at udvalget vil arbejde seriøst, men må erindre om, at næsten den samme kreds tidligere gennem et udvalgsarbejde, der varede i næsten 2 år, har arbejdet med disse problemer uden at nå til enighed om, hvilke regler der bør gælde. Det ville efter min opfattelse have været langt mere frugtbart for samarbejdet mellem erhvervsfi-

[Fiskeriministeren]

skerne og repræsentanterne for de forskellige former for rekreativt fiskeri, hvis man havde kunnet tage fat på arbejdet med at administrere og tilrettelægge anvendelsen af licensmidlerne.

Der lægges ganske vist også op til, at der i 1987 skal anvendes et betydeligt offentligt tilskud til fiskeplejen. Jeg må tage afstand fra, at der benyttes store offentlige midler til dette formål, når det kunne have været varetaget gennem licensordningen. Samtidig hermed må jeg påpege det kortsigtede i det stillede ændringsforslag. Der foreslås kun adgang til at afsætte midler i 1987. I det oprindelige forslag til § 31 åbnedes der mulighed for, at fiskeriministeren også fremover gennem finanslovsbevillinger kunne yde bidrag til udsætning. Dette kunne have været søgt fastsat i en rimelig balance med de midler, licensordningen kunne indbringe, og de midler, der eventuelt kan indkomme gennem frivillige fondsordninger etableret af erhvervsfiskerne.

Ønsket om en udtrykkelig bestemmelse, der udelukker nye havbrug fra fjordområder, finder jeg uhensigtsmæssigt. Ved etableringen kræves miljømyndighedernes godkendelse. Lokalt i amterne vurderes det, hvor brugene bør lægges. Det vil være et unødigt indgreb over for denne kompetence at indføre en lovbestemmelse som den foreslåede.

For såvidt angår de af mig stillede ændringsforslag til § 11, stk. 2, og § 12, stk. 3, om omsætningsforbud for lyst- og fritidsfiskere kan jeg oplyse, at forslagene rent faktisk er stillet efter opfordring fra et enigt landbrugs- og fiskeriudvalg. Jeg er derfor meget forbavset over, at det kun er et mindretal, der tilslutter sig forslagene, og det må jeg da opfatte som en fejltagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2, ændringsforslag nr. 1 og 2, § 3, således ændret, og §§ 4-10 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 46 stemte for, 57 imod.

§ 11

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 12 stemte for, 58 imod; 35 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7, § 12 med de foretagne ændringer, § 13, ændringsforslag nr. 8, § 14, således ændret, §§ 15-25, ændringsforslag nr. 9 og 10, § 26, således ændret, §§ 27-30, ændringsforslag nr. 11 om en ny affattelse af § 31, § 31 i den nye affattelse, §§ 32-41, ændringsforslag nr. 12, § 42, således ændret, §§ 43-47, underændringsforslag nr. 14, ændringsforslag nr. 13, således ændret, § 48, således ændret, § 49, ændringsforslag nr. 15, § 50, således ændret, og § 51 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Anden behandling af lovforslag nr. L 196:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1985.

(Fremsat 13/3 86. Første behandling 19/3 86. Betænkning 30/4 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om det overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-29, §§ 35-39 og § 42